

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/137/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010599
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8420010599.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.03.2021 v Kežmarku, takto

rozhodol:

Obžalovaný

L. P., nar. XX.XX.XXXX v Starej Ľubovni, trvale bytom J. Ľ., Z. E. XXX/X, t. č. ÚVV Prešov,

uznáva sa za vinného, že

dňa 09.06.2020 v čase okolo 02:30 hod., pred vchodom do bytového domu na ulici H. Č. XX v Kežmarku, pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol bývalú družku I. J., s ktorou predtým žili v spoločnej domácnosti a vychovávali spoločné dieťa obdobne ako manželia, pričom poškodená vyšla z bytu do chodby bytového domu na jeho žiadosť, následne ju vytiahol z chodby bytového domu pred vchod, kde sa začali hádať, na čo ju obžalovaný najmenej jedenkrát malou až stredne veľkou intenzitou buchol a zhodil zo schodov pred bytovým domom na chodník so živicovým povrchom, pričom poškodená spadla na chrbát a hlavu, po útoku sama odišla preč do vchodu, čím týmto svojím konaním spôsobil poškodenej I. J. otras mozgu stredne ťažkého stupňa, tržno zmliaždené rany hlavy v oblasti temena a záhlavia, zlomeninu prvého krčného stavca /zlomeninu predného oblúka obojstranne, zlomeninu zadného oblúka vpravo/, čiastočne vyklíbenie prvého krčného stavca /vyklíbenie medzi záhlavím a prvým krčným stavcom/, šupinovité odlomenie kostného výbežku kosti záhlavia vpravo, vyklíbenie v mieste kĺbných plôch vľavo medzi stavcami 05-06, C6-C7, zlomeninu šiesteho krčného stavca, kompresívnu zlomeninu druhého, tretieho, štvrtého, piateho a šiesteho hrudného stavca - hornej prednej hrany mierneho stupňa, zlomeninu trťového výbežku piateho hrudného stavca, pomliaždenie driekovej oblasti vľavo, pomliaždenie ľavého bedrového kĺbu, pomliaždenie brucha vľavo, odreniny brušnej steny vľavo o veľkosti 8x8 cm, odreniny na II., III., IV. prste pravej ruky v oblasti horného medzičlánkového kĺbu, pomliaždenie a odreninu pravého a ľavého kolena, s dobou liečenia a práceneschopnosti podľa najzávažnejšieho poranenia, a to zlomeniny a vyklíbenia prvého krčného stavca a zlomeniny šiesteho krčného stavca od štyroch do šiestich mesiacov, a skutku sa dopustil aj napriek tomu, že dňa 17.04.2020 bol postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e/ Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená v rozkaznom konaní pokuta v sume 10,- €, číslo konania OU-SL-OVVS-2020/002956,

t e d a

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a spáchal taký čin hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

- inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a spáchal taký čin na chránenej osobe - blízkej osobe,

č í m   s p á c h a l

- prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona,

- zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 155 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov a 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného z a r a d ť u j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Union zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 36 284 831, škodu vo výške 8.719,49 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala na Okresný súd Kežmarok dňa 23.11.2020 obžalobu pod sp. zn. Pv 311/20/7703-46 na L. P., pre skutok, ktorý právne kvalifikovala ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona a ktorého sa mal obžalovaný L. P. dopustiť tak, že dňa 09.06.2020 v čase okolo 02:30 hod., pred vchodom do bytového domu na ulici H. Č. XX v Kežmarku, pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol bývalú družku I. J., s ktorou predtým žili v spoločnej domácnosti a vychovávali spoločné dieťa obdobne ako manželia, pričom poškodená vyšla z bytu do chodby bytového domu na jeho žiadosť, následne ju vytiahol z chodby bytového domu pred vchod, kde sa začali hádať, na čo ju obžalovaný najmenej jedenkrát malou až stredne veľkou intenzitou hodil smerom zo schodov pred bytovým domom na chodník so živcovým povrchom, pričom poškodená spadla na chrbát a hlavu, po útoku sama odišla preč do vchodu, čím týmto svojím konaním spôsobil poškodenú I. J. otras mozgu stredne ťažkého stupňa, tržno - zmliaždené rany hlavy v oblasti temena a záhlavia, zlomeninu prvého krčného stavca /zlomeninu predného oblúka obojstranne, zlomeninu zadného oblúka vpravo/, čiastočne vyklíbenie prvého krčného stavca /vyklíbenie medzi záhlavím a prvým krčným stavcom/, šupinovité odlomenie kostného výbežku kosti záhlavia vpravo, vyklíbenie v mieste kĺbných plôch vľavo medzi stavcami 05-06, C6-C7, zlomeninu šiesteho krčného stavca, kompresívnu zlomeninu druhého, tretieho, štvrtého, piateho a šiesteho hrudného stavca - hornej prednej hrany mierneho stupňa, zlomeninu trťového výbežku piateho hrudného stavca, pomliaždenie driekovej oblasti vľavo, pomliaždenie ľavého bedrového kĺbu, pomliaždenie brucha vľavo, odreniny brušnej steny vľavo o veľkosti 8x8 cm, odreniny na II., III., IV. prste pravej ruky v oblasti horného medzičlánkového kĺbu, pomliaždenie a odreninu pravého a ľavého kolena, s dobou liečenia a práceneschopnosti podľa najzávažnejšieho poranenia, a to zlomeniny a vyklíbenia prvého krčného stavca a zlomeniny šiesteho hrudného stavca od štyroch do šiestich mesiacov, a skutku sa dopustil aj napriek tomu, že dňa 17.04.2020 bol postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e/ Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená v rozkaznom konaní pokuta v sume 10,- €, číslo konania OU-SL-OVVS-2020/002956.

Obžalovaný L. P. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.12.2020 po poučení o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie v obžalobe prokurátorky za vinu. Preto súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne - poškodenej, výsluchom svedkom, znalca, prečítaním obsahu svedeckých výpovedí, znaleckých posudkov a listinných dôkazov z prípravného konania, ako aj podstatného obsahu pripojeného spisu a zistil tento skutkový stav:

Obžalovaný L. P. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v ten deň, kedy sa mal skutok stať, mu mala poškodená I. J. dať syna C.. Keď v ten deň spolu volali, poškodená mu povedala, že mu syna nedá

lebo má pracovný pohovor. Dohodli sa však, že si zavolajú. Preto prišiel do Kežmarku a s kamarátom si sadli do baru, kde popíjali víno. Potom sa mu ozvala poškodená I. J., ktorá v zmysle dohody prišla za nimi do baru, kde mu povedala, že mu syna nedá a že si ešte večer zavolajú. Poškodená odišla a on s kamarátom ešte zostal v bare, kde vypili asi 2 alebo 3 fľaše vína a neskôr sa presunuli do iného baru, kde spolu ešte vypili ďalšie 2 alebo 3 fľaše vína. Potom sa už sám presunul na H. K. v Kežmarku, lebo od poškodenej vedel, že bude na tejto adrese spať v byte jej babky E. P. Tam domovým zvončekom 3 krát zazvonil do bytu babky poškodenej I. J., na čo ona zišla do vestibulu bytového domu a začala na neho kričať, že čo tam robí. On jej iba povedal, že by chcel vedieť, či mu dá na druhý deň syna. Poškodená mu povedala, aby išiel preč za kamarátmi. Potom ju chytil za ruku a vytiahol ju pred vchodové dvere bytového domu. Ako obžalovaný poškodenú ťahal, poškodená spadla na kolená. On jej pomohol vstať a povedal jej, že to nechcel a že vidí, že je spitý. Počas ich rozhovoru pred bytovým domom ju chcel objasť, čo poškodená I. J. nechcela a preto ho chcela od seba odstrániť. Neudržali rovnováhu a obaja potom spadli na zem. Pamätá si, že je tam vyvýšená plocha, tri schody vedúce na chodník a dve železné koľajničky na schodoch na kočiar. Poškodená po páde vstala, on sa jej opýtal, či je v poriadku ale poškodená odišla domov. On si myslel, že je poškodená v poriadku, lebo inak by jej pomohol a zavolať záchranku. Obžalovaného mrzí, že poškodená utrpela takéto zranenia. Celkovo poškodená spadla dvakrát, prvý krát, keď ju vytiahol pred bytovku za ruku, vtedy spadla na kolená a druhý krát, keď spadli spolu dole schodmi. Ako obžalovaný uviedol, s poškodenou majú spolu syna C., ktorý mal v čase incidentu rok a sedem mesiacov a o ktorého sa s poškodenou striedavo starali. Keď sa ich syn narodil, on pracoval v Holandsku, ale po troch mesiacoch od jeho návratu z Holandska spolu s poškodenou a ich synom bývali v spoločnej domácnosti v byte jeho rodičov, ktorí pracovali v zahraničí a tak mali byť pre seba. Postupne však dochádzalo k hádkam a tak poškodená z bytu spolu s ich synom odišla. To sa stalo mesiac a pár týždňov predtým, než sa mal stať skutok. Syna mu však niekedy dávala do starostlivosti aj na niekoľko týždňov, kedy sa o neho staral on. Keď sa poškodená pohádala s mamou, tak niekedy opäť prišla bývať k nemu, a to aj v čase, keď mal syna v starostlivosti. Je však pravdou, že mu poškodená syna nedala aj mesiac a pol.

Za účelom odstránenia rozporov v jeho výpovedi bola prečítaná časť výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 09.06.2020, kedy vypovedal, že dňa 08.06.2020 bol dohodnutý s poškodenou I. J., s jeho družkou, že príde k nemu do Starej Ľubovne vo večerných hodinách. Matne si vybavuje, v ten večer prišiel pred vchod, kde býval babka poškodenej, zazvonil na zvonček a keď počul I., tak jej povedal, aby prišla dole a ona prišla. Keď otvorila vchodové dvere, tak vstúpil do vchodu bytovky, kde sa rozprávali a on ju prosil, aby sa k nemu vrátila a sľuboval jej, že sa polepší. Prosil ju, aby zostala s ním aspoň hodinku von a že potom pôjde na vlak do Starej Ľubovne. I. ho však posielala preč a nechcela ísť s ním von. Preto ju potiahol za ruku a spolu vyšli von. Vo vzťahu k tejto výpovedi, kedy poškodenú označil ako družku a na hlavnom pojednávaní vypovedal o ich vzťahu iba ako o priateľskom uviedol, že kým spolu žili, považoval poškodenú I. J. za svoju družku a keď sa rozišli, tak už iba za kamarátku. Po páde bol v šoku a nevedel si spomenúť na to, čo sa stalo a to ani na druhý deň na polícii. Spomenul si na to až neskôr ale pravda je to, čo o udalostiach tej noci vypovedal na hlavnom pojednávaní. Preto ani v tejto výpovedi v prípravnom konaní neuviedol, že mal poškodenú potiahnúť a ona mala spadnúť na kolená, lebo bol v šoku a vybalil si to až neskôr.

Súd tiež za účelom odstránenia rozporov vo výpovedi obžalovaného na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní zo dňa 09.06.2020 prečítal časť jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 09.06.2020, v ktorej obžalovaný vypovedal, že s poškodenou sa hádali, pretože on na ňu žiarlil a to aj kvôli chlapom a aj kvôli tomu, že I. trávi viac času s inými ľuďmi, ako s ním. Keď sa hádali, tak sa rozčúlil, postavil sa pred I., stáli pred vchodom do bytovky, kde je niekoľko schodov a bola na rovnej ploche a potom boli ďalšie schody. On chytil I. za ramená, zaprel sa a sotil ju na zem. I. spadla dole zo schodov na chodník na chrbát. Popritom sa aj on zamotal a spadol. Na schodoch boli ešte namontované železné rošty pre nájazd s kočiarom do bytovky. On keď padal, tak si udrhel ľavú päsť. Keď sa I. postavila, on k nej pristúpil, to už boli na chodníku, ona zdvihla ruky hore a išla ako keby tiež do neho sotiť. Tak sa zahnal ľavou rukou a trafil ju do rúk, kedy ona opätovne spadla na zem. Ako spadla, už nevie. Keď ležala na zemi, tak sa jej spýtal, či je v poriadku. Pomáhal jej vstať lebo nemohla a keď sa poškodená postavila, tak išla k vchodu do bytovky. K tejto výpovedi z prípravného konania obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že keď na druhý deň prišli k nemu policajti zo Starej Ľubovne o 06.00 hod., stále mal v sebe alkohol a zobrali ho na policajnú stanicu. Okolo 12.00 hod. prišli policajti z Kežmarku a zobrali ho do Kežmarku. On im hovoril, že si nevie na nič spomenúť ale oni mu neverili a tak si tú výpoveď vymyslel. V čase výsluchu však už opitý nebol.

Súd tiež za účelom odstránenia rozporov prečítal aj výpoveď obžalovaného zo dňa 11.06.2020 realizovanú pred sudkyňou pre prípravné konania v súvislosti s návrhom prokurátorky na jeho vzatie do väzby. Vtedy vypovedal, že nadržanom prišiel k bytovke poškodenej, ktorá prišla dole ku vchodu a on chcel, aby poškodená ostala s ním aspoň hodinku, kým nepôjde domov. Pýtal sa jej, či mu dá syna aspoň na hodinku poobede, keď vytriezvie. Poškodená mu povedala, že mu syna nikdy nedá. Vie, že sa rozprávali a potom do nej štopol. Neodhadol, aké následky to môže mať. Aj on spadol s ňou. Bol dosť opitý. Ešte sa jej ospravedlnil, ona sa však nazlostila a ako ho išla udrieť, on reagoval zdvihnutím ruky a zahnaním sa na ňu. Na zem spadli obaja a on sa jej pýtal, či je v poriadku lebo bola v bolestiach. Na krv si nepamätá ale určite tam nejaká bola. Pomohol jej vstať a ona išla do vchodu. Nevedel, aký je zdravotný stav poškodenej, inak by tam ostal a zavolať jej záchranku. K tejto výpovedi obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa držal výpovede, ktorú si vymyslel. V ten deň mal „okno“ a až neskôr si spomenul, ako sa to stalo. Je pravda, že sudkyňa pre prípravné konanie o výpadku pamäte neuviedol nič ale uviedol to už pri znaleckom vyšetrení. Bol na neho vyvíjaný nátlak na polícii, aby vypovedal a on bol vystresovaný. Preto na polícii a ani sudkyňa pre prípravné konanie nepovedal, že si na udalosti nepamätá.

Obžalovaný ďalej k vzťahu medzi ním a poškodenou na hlavnom pojednávaní vypovedal, že s poškodenou sa spoznali na konzervatóriu v Košiciach, kedy ona bola prváčka a on bol tretiak. Dva roky sa iba kamarátili a tri roky spolu chodili. Počas štúdia bývali na rôznych internátoch, ale cez víkendy poškodená u neho niekedy prespávala a niekedy prespávala v byte jeho rodičov. Obaja dostávali peniaze od rodičov, on si privyrábal hrou na klavír po baroch a koncertoch a niekedy aj v zahraničí. Keď bola poškodená na rodičovskej dovolenke, jeho rodičia, ktorí hradili náklady spojené s ich spoločným bývaním, od nej chceli, aby si odkladala časť peňazí z materskej, čo podľa neho poškodená nerobila a minula ich. Poškodená ho nezapísala do rodného listu ako otca ich dieťaťa, lebo to nechcela mama poškodenej, ktorá mala mať problém s jeho priezviskom. Nikdy mu to však podrobne nevysvetlila. Tým, že nebol zapísaný ako otec ich dieťaťa, mohla mu poškodená obmedzovať styk s dieťaťom a hlavne kvôli tomu sa aj hádali. Dňa 17.04.2020 sa v byte jeho rodičov, kde žili, pohádali, vulgárne si nadávali a poškodená aj s ich synom zo spoločnej domácnosti odišla. Potom už spolu nebývali. Ich vzťah charakterizoval ako prerušovaný a hoci mali hádky, nikdy poškodenú neudrel. Raz jej roztrhal kabát na stužkovej.

Na tejto svojej výpovedi obžalovaný zotrval aj v ďalšom priebehu hlavného pojednávania po jeho odročeníach.

Svedkyňa - poškodená I. J. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v ten večer sa s obžalovaným stretla v kaviarni v Kežmarku, kde sa chceli dohodnúť ohľadom starostlivosti o ich spoločné dieťa. S obžalovaným sa podľa poškodenej nedalo dohodnúť, pohádali sa a ona odišla domov. Obžalovaný vedel, že v ten večer ide spať k svojej babke E. P., lebo mu to povedala. Tej noci okolo 02.30 hod. až 03.00 hod. im zazvonil zvonček na domovom telefóne, kedy ona obžalovanému v telefóne povedala, že sa s ním nechce stretnúť a bola rozospatá. Potom ale obžalovaný zazvonil dvakrát alebo trikrát a keď zazvonil štvrtýkrát, ona na požiadanie obžalovaného zišla dole do vestibulu bytového domu, kde otvorila vchodové dvere bytového domu. V tom čase ona stála vo vestibule a obžalovaný pred vchodovými dverami. Ona na obžalovanom videla, že je opitý a povedala mu, aby išiel domov. Opitosť prezrádzali jeho oči ale obžalovaný rozprával a chodil normálne. Obžalovaný za ňou prišiel do chodby a chcel, aby s ním zostala do 4 hod. ráno, lebo vtedy mu mal ísť vlak. Ona to odmietla a chcela ísť spať do bytu. Obžalovaný ju vtedy vytiahol za pyžamo pred vchod bytového domu a odvtedy si už nič nepamätá. Pamätá si len to, ako sa ocitla v nemocnici. V byte v tom čase bola iba jej babka E. P., ktorá sa tiež zobudila na zvonenie domového zvončeka ale ona babke povedala, že nech to nerieši a že ona ide na chvíľu von. Babke ale nepovedala, kto to je. Podľa nej za ňou obžalovaný prišiel zo žiarlivosti, lebo si myslel, že má iný vzťah, čo už v minulosti urobil. Starostlivosť o dieťa obžalovaný nespomínal. S obžalovaným sa zoznámila počas štúdia na konzervatóriu, kde boli spolužiaci, pričom obžalovaný bol starší. Obaja bývali zvlášť na internáte. Spočiatku sa iba kamarátili, ale neskôr začali spolu chodiť a začiatky ich vzťahu boli podľa nej perfektné. Najskôr prvýkrát otehotnela ale potratila a obžalovaný ju obviňoval, že si to dieťa nechala vziať, čo nebola pravda. Vtedy sa začali hádať kvôli vážnym veciam a aj kvôli hlúpostiam. Raz ju obžalovaný po narodení ich syna udrel po chrbte. Ich syn C. sa narodil dňa 16.04.2019. Prvé dva mesiace po narodení ich syna bol obžalovaný v Holandsku a ona bola doma, kde jej mama pomáhala so starostlivosťou. Po návrate obžalovaného žili spolu v byte jeho rodičov v

Starej Ľubovni a to od júla 2019 do mája 2020, kedy sa odsťahovala kvôli návrate rodičov z Holandska. Počas toho, ako bola doma, si spolu volávali. Vtedy si uvedomila, že takto nechce žiť, v hádkach a v manipulácii. Preto obžalovanému povedala, že pokiaľ sa nebude vedieť o nich postarať a nezmení svoju povahu a správanie, tak s ním nechce byť. Preto boli vtedy rozídení, ale obžalovaný jej stále vyvolával a hovoril, že sa zmení. S obžalovaným sa dokonca raz stretla, kedy obžalovaný chcel vidieť syna ale ona sa nechcela k nemu vrátiť. Potom došlo k tomu incidentu. Obžalovaného neuviedla ako otca dieťaťa lebo v tom čase boli rozídení. Celý čas bývali v Starej Ľubovni v byte rodičov obžalovaného a len raz sa stalo, že išli bývať do Kežmarku k jej mame. Náklady na bývanie hradili rodičia obžalovaného a bežné náklady hradila väčšinou ona z rodičovského príspevku. Zo zranení sa lieči doteraz, má obmedzenú rotáciu krku a nemôže dvíhať ťažké veci. Podľa nej si obžalovaný rád vypil alkohol a aj v bytovom dome sa obžalovaný správal agresívne a keď sa na neho pozrela, vedela, že to nedopadne dobre. Byť jej babky sa nachádza na druhom poschodí.

Súd so súhlasom prokurátora a obžalovaného na hlavnom pojednávaní prečítal obsah výpovede splnomocnenej zástupkyne svedka - poškodeného - Union zdravotná poisťovňa, a.s. R. J. z prípravného konania, ktorá uviedla, že poškodená I. J. bola dňa 09.06.2020 ich poisťovňou a z tohto dôvodu evidujú poskytovateľmi vykázanú zdravotnú starostlivosť, čím im vznikla škoda, ktorú si uplatnila. Výšku vzhľadom na ešte nevyúčtované liečebné náklady v čase výsluchu nevedela upresniť.

Svedkyňa C. J., sestra svedkyne - poškodenej na hlavnom pojednávaní vypovedala, že asi okolo štvrt na dve alebo na tri v noci jej volala babka, u ktorej v tom čase spala poškodená a povedala jej, že jej sestru napadol obžalovaný. Pri odstraňovaní rozporov s jej výpoveďou v prípravnom konaní svoju výpoveď upresnila tak, že to volala jej sestra - svedkyňa - poškodená z mobilného telefónu jej babky a keď telefón dvihla jej mama, myslela si, že to volá babka. So sestrou volala jej mama a sestra jej povedala, že ju napadol obžalovaný. Ona hneď išla k bytu jej babky a cestou volala priateľovi, aby tam prišiel, lebo sa bála, či tam niekde nebude obžalovaný. Cesta jej trvala asi 5 minút a jej priateľ prišiel na miesto, až keď tam už bola polícia a záchranka. Keď prišla do bytu, v byte bola jej sestra - poškodená I. J. a jej babka E. P.. Jej sestra bola vyplašená, nevedela rozprávať a až po chvíli povedala, že umrie. Sestra si necítila chrbticu a tak jej nemala odvalu poskytovať prvú pomoc. Poškodená podľa svedkyne krvácala z prednej časti hlavy a mala zakrvavené aj oblečenie. Sestra jej o incidente nehovorila nič lebo si nič nepamätala. Babka povedala, že obžalovaný prišiel za jej sestrou k bytovke, sestra I. zišla dole a potom počula iba krik. Babka potom zakričala na obžalovaného, že volá políciu, pričom poškodená ešte stihla vybehnúť hore. To jej ale povedala iba babka. Políciu a záchranku volala svedkyňa z bytu babky.

Svedkyňa E. P., sestra obžalovaného na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v ten deň prišiel obžalovaný domov ráno a povedal, že si nič nepamätá. Nevedel, ako prišiel a čo robil. Bol však kľudný, mal normálnu reč a chôdzu. Mal však lesklé oči a rozšírené zreničky. Tiež nevedel, z čoho má tie modriny na stehne a škrabance na dlaniach oboch rúk. Poškodená istý čas bývala s nimi v byte a to keď sa im narodil syn C., to bolo asi tri až štyri mesiace. Ale ich bývanie bolo striedavé a občas u nich bývali a občas nie. Naposledy poškodená od obžalovaného odišla asi 3 mesiace predtým, ako sa mal tento skutok stať. Potom sa ale jej brat a poškodená rozišli a už spolu nebývali. Vzťah obžalovaného a poškodenej hodnotila ako spočiatku dobrý ale potom to išlo s ich vzťahom „dole vodou“ a na konci vzťahu už bývali oddelene. Obžalovaného charakterizovala ako pokojného človeka s dobrou povahou, ktorý sa o všetko staral. Trošku bol však agresívny, keď poškodenej dohovárať, čo má urobiť. Pripustila, že obžalovaný na poškodenú žiaril ale len ako normálny muž. Nechcel, aby sa stýkala s nejakým chlapcom a aj jej to hovoril. Uviedla, že obžalovaný pije alkohol príležitostne a videla ho aj opitého.

Súd tiež za splnenia podmienok uvedených v § 263 ods. 1 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítal obsah výpovede svedka O. R. A.P. z prípravného konania. Tento svedok vypovedal, že 09.06.2020 okolo 02.50 hod. stál so svojim taxíkom pri červenom kostole v Kežmarku, keď mu na okienko zabúchal neznámy muž a požiadal ho, aby ho odviezol do Starej Ľubovne. Ten muž súhlasil s cenou 30,- Eur za odvoz, ktorú mu svedok povedal a nasadol do auta. Keď sa svedok tohto muža opýtal, či má peniaze, muž mu povedal, že nie ale že mu ich dá po príchode domov. Preto si svedok od neho vypýtal mobilný telefón ako zálohu. Muža svedok odviezol do Starej Ľubovne, kde ho o 03.28 hod. vyložil pred Sociálnou poisťovňou. Muž mu povedal, že ide domov pre peniaze a že mu ich do 5 až 10 minút donesie. Keď sa muž do pol hodiny nevrátil, svedok sa ho vybral hľadať ale nevedel, do ktorej bytovky išiel. Preto išiel späť do Kežmarku. Cestou mu na mobil toho muža volala nejaká žena s tým, že jej brat si mobil zabudol v taxíku, pričom viackrát povedala meno L.. Svedok jej povedal, že muž si mobil

nezabudol ale ten je ako záloha a môže ho prísť vyplatiť. Potom o 06.00 hod. mobilný telefón odovzdal na požiadanie policajtom. Počas jazdy sa s mužom, ktorý mal oblečené tmavé nohavice a čiernu košelu s dlhým rukávom bavil iba o tom, že ten muž mal vybitý telefón, ktorý mu umožnil nabiť v aute. Podľa svedka ten muž triezvy nebol ale nebol ani veľmi opitý. V Starej Ľubovni išiel asi 100 metrov smerom k bytovke a svedok si všimol, že išiel rovno. Muž sa správval slušne.

Súd na odročenom hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.03.2021 oboznámil úradný záznam, z ktorého vyplynulo, že svedkyňa E. P. bola telefonicky kontaktovaná s tým, že dlhodobo sa zdržiava v Írsku. Nechcela uviesť adresu v meste Dublin, na ktorej sa zdržiava, aby ju súd mohol vypočúť prostredníctvom Európskeho vyšetrovacieho príkazu a vzhľadom na epidemiologickú situáciu nevie, kedy by sa mohla dostaviť na Slovensko, aby mohla byť vypočutá, pretože sú zastavené všetky civilné lety. Vyslovila sa, že nemá záujem v tejto veci poskytnúť súdu súčinnosť. Hoci obžalovaný a jeho obhajca trvali na osobnom vypočutí svedkyne E. P., súd oba jej výpovede z prípravného konania na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania prečítal, aplikujúc ustanovenie § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku, pretože táto svedkyňa je pre dlhodobý pobyt v cudzine nedosiahnuteľná. Súd zdôrazňuje, že po obsahovej stránke sú oba výpovede svedkyne E. P. z prípravného konania tak zo dňa 10.06.2020 ako aj zo dňa 21.09.2020 obsahovo zhodné, z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nevyšli najavo žiadne skutočnosti, ktoré by boli v rozpore s jej výpoveďami v prípravnom konaní a pri výsluchu tejto svedkyne realizovanom dňa 21.09.2020 bol prítomný aj obhajca obžalovaného, čím je zachovaná zásada kontradiktórnosti. V danom prípade, keďže sa jedná o väzobnú vec, ktorú je nutné v zmysle § 2 ods. 6 Trestného poriadku vybavovať prednostne a urýchlene, súd nevyhovел návrhu obhajcu obžalovaného na vypočutie svedkyne a uvedený dôkaz vykonal aj bez súhlasu obžalovaného v zmysle už spomenutého ustanovenia § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku.

V oboch vyššie uvedených výpovediach v prípravnom konaní svedkyňa E. P. zhodne vypovedala, že v noci z 08.06.2020 na 09.06.2020 u nej spala jej vnučka - poškodená I. J., pretože jej zomrel manžel a jej vnučky k nej chodia občas prespať. Dňa 09.06.2020 okolo 02.15 hod. im niekto trikrát silno zazvonil na domový telefón. Ona to chcela ísť zdvihnúť ale poškodená jej povedala, že ona vie, kto to je a že ona to vybaví. Potom jej vnučka I. išla na balkón telefonovať a potom vyšla z bytu a išla dole po schodoch. Svedkyňa otvorila dvere na byte a po chvíli počula krik v znení „au, au, au“. Preto prišla k oknu lebo nevedela, či ten krik ide z vchodu bytovky alebo z ulice. Potom zakričala z okna „J., neboj sa, už ide polícia“. Potom chcela ísť pre poškodenú dole ale ona už bola pri byte. Poškodená vošla do bytu, bola celá od krvi, sadla si do kresla a povedala, že umiera. Okrem toho jej poškodená hovorila, že nemôže pohnúť s chrbticou a že je celá dokopaná. Potom jej hovorila, že si nič nepamätá. Keď svedkyňa videla, ako veľmi jej tečie krv, dala jej uterák, ktorý namočila do vody a prikladal ho na ranu na hlave. Potom zavolala dcéru- mame poškodenej. Neskôr prišla sestra poškodenej C., ktorá zavolala záchranku a políciu. Obžalovaného z okna nevidela ale poškodená jej povedala, že to bol obžalovaný. Podľa nej poškodená a obžalovaný nežili spolu dobre, obžalovaný nechodil do roboty a nestaral sa o dieťa. Spolu bývali asi pol roka.

Obžalovaný s touto výpoveďou svedkyne nesúhlasil s tým, že keď sa svedkyňa vyklonila z okna, zakričala: „J., poď už dnu“ a nie, že volá políciu. Tiež nie je pravda, že by sa o dieťa nestaral, pretože mal nastúpiť do práce ako učiteľ hudby. Nie je pravda, že by poškodenú často bil a že by ju v tú noc udrel do hlavy.

Súd na hlavnom pojednávaní na návrh obhajoby vypočul znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Traumatológia E. E. A., ktorý vo vzťahu k zraneniam poškodenej I. J. vypracoval v prípravnom konaní písomný znalecký posudok, pričom na jeho záveroch zotrval aj vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní. Znalec vypovedal, že pri vzniku uvedených zranení sa uplatnili viaceré mechanizmy, ktoré podmienili ich vznik. Hlavný mechanizmus vznikol tak, že poškodená stála na schodišti a po uvedenom vzájomnom incidente padá zo schodov tak, ako to detailne opísal na strane 34 znaleckého posudku ako aj v jeho obrazovej prílohe, kde je uvedené, ako vzniklo to najzávažnejšie zranenie, a to sostením zo schodov a udieraním padajúceho tela po jednotlivých schodoch a následne na pevnú podložku, kde tie schody končili. Vo vzťahu k mechanizmu vzniku zranení znalec vychádzal z materiálov, ktoré mal k dispozícii, teda výpovede obžalovaného zo dňa 09.06.2020 a výpovedí svedkov R. A., C. J., E. P. a poškodenej I. J.. Najťažšie zranenie, ktorým je poranenie krčnej chrbtice určite nevzniklo objatím a ani úderom do krku alebo hlavy. Je to totiž zranenie, ktoré je zaradené medzi vysoko energetické a teda toto vzniklo pádom zo schodov. Znalec aj po pozretí fotografií z miesta činu na hlavnom pojednávaní

zotrval na svojich záveroch uvedených v znaleckom posudku. Všetky zranenia podľa neho vznikli jedným pádom poškodenej ale podľa zranení tých incidentov mohlo byť viac, pričom to mohlo byť časovo aj opačne, čiže najprv incident iného charakteru a potom pád zo schodov. Poradie však nemení rozsah zranení poškodenej. Mladý vek poškodenej a jej elasticita jej podľa neho umožnili, aby sa aj napriek závažným zraneniam vrátila do bytu. Tržné rany na hlave podľa jeho názoru vznikli nárazom na kovovú mriežku určenú pre nájazd kočiek.

Následne po skončení výsluchu znalca stranami trestného konania, boli znalcovi na návrh obhajoby prečítané výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 30.09.2020 a z hlavného pojednávania zo dňa 14.12.2020. Znalec následne uviedol, že tieto výpovede obžalovaného nezmenili jeho závery vo vzťahu k mechanizmu vzniku poranení. Aj predtým uviedol, že sa mohlo jednať o dva incidenty, aj keď nepoznal túto výpoveď obžalovaného. Či obžalovaný držal poškodenú a tak spolu spadli alebo ju sotil, nemení nič na jeho závere o mechanizme vzniku zranení a ani vo vzťahu k povahe zranení. Podstatné podľa neho je, že poškodená zo schodov spadla a to tak, ako to uviedol v znaleckom posudku. Povrchové poranenie druhého, tretieho a štvrtého prsta vzniklo podľa neho tak, že poškodená padala chrbtom dozadu a obžalovaný ju držal spredu. Poškodená tak prirodzene dávala ruky dozadu a to v rámci prirodzeného obranného mechanizmu. Pri nekoordinovanom páde sa zapájajú obranné mechanizmy a nevie povedať, v akej polohe sa telo poškodenej nachádzalo pred pádom. Pri páde však dochádza k rotácii tela a teda sa môže stať, že hlava „ide“ rovno ale telo je vyrotované. Navyše sa podľa neho jedná o pád na šikmej podložke a schody môžu meniť pohybovú energiu. Navyše tam bola kovová mriežka a telo sa mohlo zrotovať tak, že k vzniku zranenia brucha vľavo mohlo dôjsť aj v prípade verzie obžalovaného o páde poškodenej. U poškodenej sa podľa neho jednalo o náhly a nekoordinovaný pád, ktorý nebol vopred pripravený. Nevylúčil, že obaja mohli padať ale v priebehu ich pádov mohli ich telá rotovať tak, že každý spadol na inú časť tela, ako keby spadli sami.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania prečítal obsah znaleckého posudku č. 25/2020, ktorý v prípravnom konaní vypracoval znalec E.. E. A., a na obsah a závery ktorého vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní odkázal. Pri formulovaní záverov tento znalec vychádzal z obsahu vyšetrovacieho spisu v stave ku dňu jeho zaslania znalcovi a zo zdravotnej dokumentácie poškodenej I. J.. Znalec v závere znaleckého posudku uviedol, že I. J. utrpela dňa 09.06.2020 otras mozgu stredne ťažkého stupňa, tržnozmliaždené rany hlavy v oblasti temena a záhľavia (3x), zlomeninu prvého krčného stavca / zlomeninu predného oblúka obojstranne/, zlomeninu zadného oblúka vpravo, čiastočné vyklíbenie prvého krčného stavca /vyklíbenie medzi záhľavím a prvým krčným stavcom/, šupinovité odlomenie kostného výbežku kosti záhľavia vpravo, vyklíbenie v mieste kĺbných plôch vľavo medzi stavcami C5-C6, C6-C7 /medzi piatym a šiestym krčným stavcom a medzi šiestym a siedmim krčným stavcom/, zlomeninu šiesteho krčného stavca, kompresívnu zlomeninu 2., 3., 4., 5. a 6. hrudného stavca hornej prednej hrany mierneho stupňa, zlomeninu trťňového výbežku piateho hrudného stavca, pomliaždenie driekovej oblasti vľavo, pomliaždenie ľavého bedrového kĺbu, pomliaždenie brucha vľavo, odreniny brušnej steny vľavo o veľkosti 8x8 cm, odreniny na II., III. a IV. prste pravej ruky v oblasti horného medzičlánkového kĺbu, pomliaždenie pravého kolena, odrenina pravého kolena, pomliaždenie ľavého kolena a odreniny ľavého kolena. V prípade otrasu mozgu stredne ťažkého stupňa ide o poranenie ľahké s dobou liečenia a práceneschopnosťou 14-21 dní, u tržnozmliaždenej rany hlavy v oblasti temena a záhľavia (3x) ide o poranenie ľahké s dobou liečenia a práceneschopnosťou v priemere 7 dní, u zlomeniny prvého krčného stavca /zlomenina predného oblúka obojstranne/ ide o poranenie ťažké s dobou liečenia a práceneschopnosťou 4-6 mesiacov, u čiastočného vyklíbenia prvého krčného stavca /vyklíbenie medzi záhľavím a prvým krčným stavcom/ ide o poranenie ťažké s dobou liečenia a práceneschopnosťou 4-6 mesiacov, u šupinovitého odlomenia kostného výbežku kosti záhľavia vpravo ide o poranenie ľahké s dobou liečenia a práceneschopnosťou v priemere 4 týždne, v prípade vyklíbenia v mieste kĺbných plôch vľavo medzi stavcami C5-C6, C6-C7 /medzi piatym a šiestym krčným stavcom a medzi šiestym a siedmim krčným stavcom/ ide o poranenie ľahké s dobou liečenia a práceneschopnosťou v priemere 4 týždne, u zlomeniny šiesteho krčného stavca ide o poranenie ťažké s dobou liečenia a práceneschopnosťou 4-6 mesiacov, v prípade kompresívnej zlomeniny 2., 3., 4., 5. a 6. hrudného stavca hornej prednej hrany mierneho stupňa ide o poranenie ľahké s dobou liečenia a práceneschopnosťou v priemere 12 až 16 týždňov, pričom znalec opísal mechanizmy vzniku týchto poranení vo všeobecnej rovine, u zlomeniny trťňového výbežku piateho hrudného stavca ide o poranenie ľahké s dobou liečenia a práceneschopnosťou v priemere 4 - 6 týždňov, v prípade pomliaždenia driekovej oblasti vľavo ide o poranenie ľahké s dobou liečenia a práceneschopnosťou v priemere 7-10 dní, v prípade pomliaždenia ľavého bedrového kĺbu ide o poranenie ľahké s dobou liečenia a práceneschopnosťou v priemere 7-10

dní, u pomliaždenia brucha vľavo ide o poranenie ľahké s dobou liečenia a práceneschopnosťou v priemere 7-10 dní, u odreniny brušnej steny vľavo o veľkosti 8x8 cm ide o poranenie ľahké s dobou liečenia a práceneschopnosťou v priemere 5-6 dní, v prípade odreniny na II., III. a IV. prste pravej ruky v oblasti horného medzičlánkového kĺbu ide o poranenie ľahké s dobou liečenia a práceneschopnosťou v priemere 5-6 dní, v prípade pomliaždenia pravého kolena ide o poranenie ľahké s dobou liečenia a práceneschopnosťou v priemere 7-10 dní, u odreniny pravého kolena ide o poranenie ľahké s dobou liečenia a práceneschopnosťou v priemere 5-6 dní, v prípade pomliaždenia ľavého kolena ide o poranenie ľahké s dobou liečenia a práceneschopnosťou v priemere 7-10 dní a v prípade odreniny ľavého kolena ide o poranenie ľahké s dobou liečenia a práceneschopnosťou v priemere 5-6 dní. Znalec zároveň v znaleckom posudku podrobne opísal priebeh liečby jednotlivých poranení a rozsah poskytnutej zdravotnej starostlivosti poškodenej. Vo vzťahu k mechanizmu vzniku poranení znalec uviedol, že tento zodpovedá vzniku poranení po vzájomnom incidente a následnom páde zo schodov, pričom súhlasí s tým, čo pri výsluchu zo dňa 09.06.2020 (ktorým mal v tom čase znalec k dispozícii) uviedol obžalovaný a svedkovia. Znalec následne ku každému z týchto poranení uviedol, že vzniklo nárazom postihnutých častí tela na pevnú prekážku, schod spolu s rotáciou krku a hlavy, pričom sa jednalo o nekoordinovaný pád zo schodov. Uvedené poranenia poškodenej sú podľa znalca typické pre pád z výšky, v tomto prípade zo schodov. Po vzájomnom incidente opäť nemožno podľa znalca vylúčiť, že poškodená opäť spadla. Uplatňuje sa tu podľa neho kombinácia vysoko energetického poranenia a to nárazu hlavy o pevnú prekážku a rotáciu krku a hlavy spojené s poranením ďalších krčných stavcov a pádom na zadok. Išlo o nekoordinovaný pád zo schodov. Podľa charakteru zranení znalec konštatoval, že ťažšie a závažnejšie zranenia vznikli primárne pri prvom sotení, páde zo schodov. Pri údere obžalovaného ľavou rukou podľa neho poškodená spadla ale uvedené zranenia už utrpela pri páde zo schodov. Znalec sa v odpovedi na otázku vyšetrovateľa v uznesení o pribratí znalca vyjadril aj k trvalým následkom zranení a to tak, že v prípade ľahkých zranení, tieto trvalé následky nezanechajú, u ťažkých zranení bude presné posúdenie trvalých následkov možné až po uplynutí jedného roka od úrazu, po opätovnom vyšetrení poškodenej. Pri útoku na poškodenú bol podľa znalca ohrozený a poškodený životne dôležitý orgán, a to mozog, kedy mohlo dôjsť k zlomenine spánkovej kosti, krvácaniu do mozgu, pomliaždeniu mozgu a jeho opuchu. Keďže intenzita útoku nebola veľká, nedošlo k vážnemu poškodeniu hlavy poškodenej I. J.. Tiež bol ohrozený a poškodený životne dôležitý orgán, ktorým bola krčná chrbtica a pri väčšej intenzite (viac schodov, väčšia výška, strmší pád, vek poškodenej, obranné mechanizmy poškodenej), mohlo dôjsť k poraneniu miechy a smrti poškodenej alebo k ochrnutiu poškodenej. Ostatné poranenia neohrozovali poškodenú na živote.

Súd tiež so súhlasom prokurátorky a obžalovaného prečítal na hlavnom pojednávaní obsah písomného znaleckého posudku č. 36/2020, ktorý v prípravnom konaní vypracovala znalkyňa z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria E.. I. S. o duševnom stave obžalovaného, ako aj zápisnicu o výsluchu tejto znalkyne z prípravného konania. Znalkyňa po preštudovaní vyšetrovacieho spisu a vlastným vyšetrením obžalovaného dospela k záveru, že u obžalovaného nezistila prítomnosť duševnej choroby. Obžalovaný nemá porušené vnímanie, jeho myslenie je v kontakte s realitou a je schopný zapamätať si a reprodukovať udalosti. Jeho pamäťové schopnosti a ani intelekt nejavia známky poškodenia. Znalkyňa u obžalovaného zistila anomálne štrukturovanú osobnosť /Emočne nestabilnú poruchu osobnosti/ so znakmi impulzivity, explozivity a iritability, ktoré sú potencované užitím alkoholu a prejavujú sa nízkou frustračnou toleranciou, tendenciou jednať nepredvídateľne, bez uváženia dôsledkov, tendenciou ku konfliktom, náchylnosťou k výbuchom zlosti, nestálou vrtošivou náladou a neschopnosťou poučiť sa z predchádzajúcej negatívnej skúsenosti. Znalkyňa súčasne u obžalovaného zistila užívanie alkoholu bez rozvoja závislosti, pričom toto užívanie alkoholu hodnotí ako škodlivé užívanie alkoholu. Obžalovaný udáva užívanie alkoholu s toleranciou 14 - 15 jednotiek, ktorá je nezmenená, udáva sporadické alkoholické okná, pitie v ľahu. Popiera ranné dúšky a abstinčné príznaky. Znalkyňa z týchto dôvodov nenavrholo uloženie ochrannnej liečby. Znalkyňa u obžalovaného vylúčila patologickú opitost' v čase spáchania trestného činu, nakoľko neboli splnené kritériá na jej stanovenie. U obžalovaného sa v čase spáchania trestného činu jednalo o stav maximálne stredne ťažkej opitosti, ktorá sa okrem iného prejavuje zhoršeným úsudkom, emočnou labilitou, pričom môže dochádzať k agresívnemu konaniu pri odbúrání zábran. Obžalovaný mal v čase spáchania trestného činu podľa znalkyne v nepodstatnej miere zníženú schopnosť rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a v tiež v nepodstatnej miere zníženú schopnosť ovládať svoje konanie. Rozumová a ovládacia schopnosť v čase spáchania trestného činu teda nebola úplne vymiznutá. Obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania a je schopný plnohodnotne sa zúčastňovať úkonov trestného

konania. Na obsahu tohto písomného znaleckého posudku táto znalkyňa zotrvala aj pri svojej výpovedi v prípravnom konaní s tým, že jeho obsah žiadnym spôsobom svojou výpoveďou nedoplnila.

Súd tiež so súhlasom prokurátorky a obžalovaného prečítal obsah znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru ČEZ:PPZ-KEU-KE-EXP-2020/1990 v odbore analýzy DNA, zo záverov ktorého vyplýva, že na predmetoch, ktoré predstavujú dvojdielne bavlnené pyžamo a svetlomodrý uterák sa nachádzajú stopy ľudskej krvi totožné s biologickým materiálom odobratým z chodníka na schodisku ku vchodu do obytného domu, z gombíka bezpečnostného štítku zámku vchodových dverí do obytného domu, zo steny na schodisku pri výťahovej šachte a zo spodnej časti bezpečnostného štítku zámku vchodových dverí bytu č. 14 z vonkajšej strany, pričom pôvodcom tohto biologického materiálu - krvi je poškodená I. J.. Na rifliach obžalovaného nebola zistená prítomnosť krvi a ani iných biologických stôp.

Z obsahu zápisnice o trestnom oznámení spísanej na Obvodnom oddelení PZ v Kežmarku dňa 09.06.2020 o 04.40 hod. so svedkyňou C. J. vyplýva, že jej sestra Alexandra spala u babky E. P. na ulici H. Č.. XX v Kežmarku. O tom, čo sa v noci stalo sa dozvedela o jej mamy. Ona spala doma, keď mama volala babka asi okolo 03.37 hod. a povedala, že J. napadol L., ktorý je jej bývalý priateľ. Jej mama bola v šoku a chcela tam ísť, ale išla tam svedkyňa a jej mama zostala so synom poškodenej, ktorý bol v tom čase s nimi. Počas cesty zavolała priateľovi, keby tam bol náhodou obžalovaný, aby jej nič nespravil. Prišla k babke a vošla do bytu. Pýtala sa sestry, čo sa stalo ale tá jej nevedela nič povedať. Babka jej povedala, že sestru napadol L. ale ona to nevidela. Potom jej babka povedala, že sestra s obžalovaným volala na balkóne a obžalovaný bol blízko alebo pred bytovkou. Potom sa vybrala dole lebo obžalovaný zvonil. Babke poškodená povedala, že si ide zapáliť. Babka ju nechcela pustiť lebo sa bála. Babka počula krik, pričom býva na druhom poschodí. Vraj ledva poškodená zišla dole, už kričala. Babka vyšla na okno a zakričala na obžalovaného, že volala políciu, čo si však vymyslela, aby obžalovaného vystrašila. Ten potom ušiel. Potom poškodená prišla do bytu v zbitom stave. Svedkyňa volala políciu a záchranku. Na poškodenej videla, že má rozbitú hlavu, odreté ruky, hánky, kolená a ľavý bok. Tiež jej z hlavy tiekla krv. Poškodená a obžalovaný spolu chodili 3 roky a poškodená jej viackrát volala, že sa obžalovaný k nej správa násilnícky s tým, že ju udrel. Sestra mala vždy nejaké modriny ale tvrdila, že ich pôvodcom nie je obžalovaný. Obaja spoločne bývali v Starej Ľubovni.

Zo záznamu o dychovej skúške vykonanej u obžalovaného L. P. dňa 09.06.2020 v čase o 06.34 hod. vyplýva, že mu bola nameraná prítomnosť alkoholu v dychu 0,69 mg/l vydychovaného vzduchu. Zo zápisnic o vydaní veci vyplýva, že poškodená I. J. vydala dňa 09.06.2020 1 kus dvojdielneho dámskeho bavlneného pyžama sivej farby s potlačou vzoru mačiek, roztrhnuté na pravej nohe vo výške kolien a 1 ks svetlomodrého uteráka a obžalovaný vydal 1 kus pánskych riflí tmavomodrej farby. Súd tiež oboznámil aj fotodokumentáciu obsahujúcu 4 kusy farebných fotografií zachytávajúcich odovzdané veci. Zo zápisnice o prehliadke tela poškodenej I. J. vykonanej dňa 09.06.2020 o 13.20 hod. vyplýva, že na jej tele boli zadokumentované zranenia, ktoré sú dôsledkom trestného činu a bol jej odobratý bunkálny ster. Súčasťou zápisnice jej aj 9 farebných fotografií zachytávajúcich zranenia poškodenej na jednotlivých častiach jej tela. Rovnako bola vykonaná prehliadka tela aj u obžalovaného L. P., a to dňa 09.06.2020 o 16.15 hod., čo vyplýva z oboznámeného obsahu zápisnice, pri ktorej boli zadokumentované zranenia, ktoré mohli vzniknúť pri páchaní trestného činu, odobraté daktyloskopické otlaky a bunkálny ster. Súd tiež na hlavnom pojednávaní oboznámil 8 farebných fotografií zachytávajúcich telo obžalovaného pri jeho prehliadke.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním obsahu zápisnice o ohliadke miesta činu, ktorá bola vykonaná dňa 09.06.2020 v čase od 14.07 hod. do 16.25 hod. Z jej obsahu vyplýva, že miesto činu sa nachádza na ulici Petržalská v Kežmarku pred bytovým domom s popisným číslom 18. Pred vchodom je živcový chodník, na ktorom sa nachádza biologická stopa č. 1, ktorá bola zaistená. Nasledujú tri schody so živcovým povrchom, kde sa vpravo nachádzajú 2 mrežové nájzdové plošiny. Nasleduje medzipodlažie o dĺžke 1,2 metra a potom tri schody s nájzdovou plošinou a opäť medzipodlažie o dĺžke 1,55 metra. Vstup do bytového domu je cez jednokridle plastové dvere so sklenenou výplňou bez poškodenia. Na tiahle dverí z vonkajšie strany sa nachádza biologická stopa č. 2. Z chodby naľavo sú schody s 8 - mimi stupňami. Nad tretím schodom vo výške 1,5 metra sa nachádza biologická stopa č. 3. Po točitom schodisku sa dostaneme na 2. poschodie, kde oproti schodisku sa nachádzajú vchodové dvere označené číslom 14. Na okrasnom štítku zámku v jeho pravej dolnej časti sa nachádza mazanec označený ako biologická stopa č. 4. Súčasťou zápisnice

je aj fotodokumentácia obsahujúca 41 farebných fotografií zachytávajúcich miesto ohliadky a detaily biologických stôp zachytené v zápisnici o ohliadke, ktoré súd oboznámil na hlavnom pojednávaní.

Z lekárskej správy vypracovanej chirurgičkou E. E. U. dňa 09.06.2020 o 06.14 hod. vyplýva, že po vyšetrení I. J. jej táto uviedla, že mala byť dňa 09.06.2020 o 02.30 hod. napadnutá ex-priateľom, ktorý ju volal dole pred bytovku ale viac si nepamätá. U menovanej lekárka vyšetrením zistila zlomený prvý stavec krčnej chrbtice - nestabilná zlomenina, zlomený šiesty krčný stavec, zlomený štvrtý hrudníkový stavec, tri tržné rany na hlave, viaceré drobné odreniny na prstoch pravej ruky a odreninu na pravom kolene. Úraz hodnotila ako ťažký, s potrebou liečenia v trvaní viac ako 42 dní, vrátane jeho ústavnej formy. Poškodená Union, zdravotná poisťovňa, a.s. písomným podaním zo dňa 19.08.2020 vyčíslila liečebné náklady vynaložené v súvislosti s liečením ich poistenkyne I. J. v celkovej sume 8.719,49 Eur, ktoré v tomto podaní podrobne položkovite rozpísala. Sociálna poisťovňa oznámila, že poškodenej I. J. nebolo vyplatené nemocenské, a preto sa v zmysle § 46 Trestného poriadku k trestnému konaniu nepripájajú a neuplatňujú si náhradu škody.

Zo správy o povesti obžalovaného vypracovanou v prípravnom konaní Mestom Stará Ľubovňa vyplýva, že nemajú vedomosti o problémoch v súvislosti so správaním sa obžalovaného na verejnosti. Proti obžalovanému nebolo vedené priestupkové konanie orgánmi mesta a voči jeho osobe neevidujú žiadne sťažnosti alebo oznámenia zo strany spoluobčanov. Zo správ Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Prešov podaných v prípravnom konaní vyplýva, že správanie obžalovaného nebolo vždy v súlade so stanoveným ústavným poriadkom. V jednom prípade došlo k jeho porušeniu, za čo bol obžalovaný riešený pohovorom. Disciplinárne odmenený a ani potrestaný nebol. V cele a osobných veciach si udržiava poriadok. Väzbu vykonáva v štandardnom režime. Z rozhodnutia Okresného úradu Stará Ľubovňa číslo OU-SL-OVVS-2020/002956-002 zo dňa 24.03.2020 vyplýva, že obžalovaný L. P. dňa 17.02.2020 v čase okolo 17.00 hod. na ulici Z. E. Č. X vynadal svojej priateľke I. J., že je „piča“, čím spáchal priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 10,- Eur. Z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR za obdobie od 29.02.2016 do 09.06.2020 vyplýva, že okrem uvedeného priestupku bol obžalovaný L. P. dňa 29.06.2016 postihnutý za priestupok spočívajúci v konzumácii alkoholu na verejnom priestranstve.

Z aktuálneho odpisu registra trestov SR týkajúceho sa obžalovaného L. P. vyplýva, že tento bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný. Jeho prvé odsúdenie predstavuje odsúdenie trestným rozkazom vydaným Okresným súdom Stará Ľubovňa pod sp. zn. 0T 23/2015, ktorého obsah súd na hlavom pojednávaní oboznámil a ktorým súd uznal obžalovaného za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil voči J. H., za čo mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 14 mesiacov. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 08.12.2015. Vzhľadom na to, že sa obžalovaný v skúšobnej dobe osvedčil, vo vzťahu k tomuto odsúdeniu sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Druhé odsúdenie obžalovaného predstavuje odsúdenie v konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1T 27/2019. Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil podstatný obsah overenej kópie spisu sp. zn. 1T 27/2019, z ktorého vyplýva, že dňa 12.03.2019 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa obžalobu na L. P. pre skutok, ktorý právne kvalifikovala ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 15.05.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.05.2019 bol obžalovaný L. P. uznaný za vinného zo spáchania zločinu totožnej právnej kvalifikácie, ako bola uvedená v obžalobe a to pri zachovaní skutku z obžaloby, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 40 mesiacov a v rámci probačného dohľadu mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze sa v skúšobnej dobe zamestnať alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

Súd vykonal všetky dôkazy, ktorých vykonanie navrhli strany trestného konania a ktoré sám považoval za postačujúce na vyslovenie záveru o tom, aký skutok sa stal, či je tento skutok trestným činom a ak áno, akým a či tento skutok spáchal obžalovaný. Súd v procese hodnotenia dôkazov starostlivo vyhodnocoval jednotlivé dôkazy a informácie z nich vyplývajúce samostatne ale zároveň všetky dôkazy vyhodnocoval v ich vzájomnom kontexte, ktorý spoločne vytvárajú. Na základe takto vykonaného dokazovania dospel súd k nasledujúcim záverom:

Súd na základe výpovede samotného obžalovaného, do ktorej kontextu zapadá výpoveď svedkyne - poškodenej I. J. ustálil časť skutkového deja, ku ktorej došlo pred samotným pádom poškodenej zo schodov, ktoré sú umiestnené pred vstupom do bytového domu na ulici H. Č. XX v Kežmarku. Obžalovaný vypovedal, že dňa 08.06.2020 poškodenej volal ohľadom starostlivosti o ich spoločného syna C., kedy chcel, aby mu ho poškodená dala na určitý čas do starostlivosti. Poškodená to odmietla s tým, že si zavolajú. Preto ešte v ten deň prišiel do Kežmarku a stretol sa s kamarátom v bare, kde popíjali víno a kde za nimi prišla aj poškodená I. J., čo potvrdila aj samotná poškodená. Tam sa však na starostlivosti o syna nedohodli a poškodená z baru odišla preč. Obžalovaný však vedel, že v tú noc bude poškodená spať u svojej babky E. P. v byte nachádzajúcom sa v bytovom dome na ulici H. Č. XX v Kežmarku, pretože mu to poškodená povedala. Po odchode poškodenej ďalej spolu s kamarátom pili víno a v jeho pití pokračovali až do neskorých nočných hodín v inom bare. Ako uviedol obžalovaný, spolu s kamarátom mohli vypiť za celý večer päť alebo šesť fliaš vína. Potom obžalovaný v čase okolo 02.30 hod. prišiel pred bytový dom na adrese H.Á. XX v Kežmarku a zazvonil na domový zvonček do bytu E. P., starej mamy poškodenej I. J.. Uvedené nepoprel ani obžalovaný a uvedené potvrdila tak svedkyňa - poškodená ako aj svedkyňa E. P., ktorá v tom čase spala v byte. Nikto iný okrem poškodenej a svedkyne P. sa v byte nenachádzal. Súd tiež z výpovedí poškodenej a svedkyne P. ustálil, že poškodená s obžalovaným prostredníctvom domového telefónu hovorila, najprv nechcela ísť dole ale keď obžalovaný zvonil opakovane (3 až 4 krát), napokon poškodená povedala svojej babke - svedkyňi P.E., že vie, kto to je a že ide dole, aby to vybavila. Poškodená následne zišla z bytu svojej babky, ktorý sa nachádza na druhom poschodí do vestibulu bytového domu a stretla sa s obžalovaným, čo napokon potvrdil aj samotný obžalovaný. Svedkyňa P., ktorá v tom čase ešte nevedela, kto volal poškodenú dole, tiež potvrdila, že poškodená odišla z bytu a išla dole po schodoch. Ona medzitým pozerala na chodbu bytového domu, ale z bytu nevyšla. Vo výpovediach obžalovaného a poškodenej je tiež zhoda v priebehu skutkového deja v tom, že poškodená otvorila vchodové dvere do bytového domu, pričom ona stála vo vestibule bytového domu a obžalovaný pred vchodovými dverami. Obžalovaný vypovedal, že sa chcel poškodenej opýtať, či mu dá na druhý deň syna a či by s ním poškodená nepočkala vonku do štvrtej hodiny, kým mu nepôjde ranný vlak do Starej Ľubovne. Poškodená to odmietla s tým, že obžalovaný bol opitý a vyzvala obžalovaného, aby išiel domov. Sám obžalovaný vypovedal, a potvrdila to aj samotná poškodená, že ju chytil za ruku a vytiahol ju pred vchodové dvere bytového domu, teda na miesto verejnosti prístupné. Pritom, ako ju ťahal, poškodená I. J. spadla na kolená, pričom došlo k pomliaždeniam a odreninám na oboch kolenách. Znalec E. A. tieto zranenia opísal v znaleckom posudku ako zranenia ľahké s dobou liečenia a práceneschopnosťou od 7 do 10 dní (resp. 5-6 dní) a potvrdil, že mohli vzniknúť tak, ako ich zhodne opísali obžalovaný a poškodená, a to pádom poškodenej na kolená na zem.

Ďalší priebeh udalostí si už poškodená nepamätá, a to z dôvodu zranení hlavy a šoku, ktoré utrpela. Obžalovaný vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 30.09.2020 ako aj na hlavnom pojednávaní vypovedal, že počas ich rozhovoru chcel poškodenú objasniť, čo ona nechcela a chcela ho od seba odstrániť. Pretože bol opitý, stratil rovnováhu a obaja tak spadli na zem. Potom sa jej opýtal, či je v poriadku, na čo ona vstala a odišla späť do vchodu bytového domu a do bytu svojej starej mamy. Obžalovaný potom, mysliac si, že je poškodená v poriadku, odišiel preč. Táto jeho neskoršia verzia príčiny pádu však nekorešponduje s jeho prvotnou výpoveďou v prípravnom konaní dňa 09.06.2020 ako aj s jeho výpoveďou zo dňa 11.06.2020, kedy v pozícii obvineného vypovedal pred sudkyňou pre prípravné konanie v rámci rozhodovania o návrhu prokurátora na jeho vzatie do väzby. Dňa 09.06.2020 vypovedal, že sa hádali, pretože na ňu žiarlil kvôli chlapom a tiež preto, že poškodená trávila viac času s inými ľuďmi, ako s ním. Keď sa takto hádali, tak sa rozčúlil, postavil sa pred poškodenú, pričom v tom čase stáli pred vchodovými dverami a je tam niekoľko schodov a zišli na takú rovnú plochu, z ktorej však boli ďalšie schody až na chodník. Obžalovaný chytil poškodenú za ramená, zaprel sa a sotil ju na zem. Poškodená spadla dole zo schodov na chodník na chrbát a popri tom sa aj on zamotal a spadol. Na schodoch boli namontované železné rošty pre nájazd s kočiarom do bytovky. Ako padal, udrhel si ľavú päsť. Keď sa poškodená postavila, tak k nej pristúpil, ona zdvihla ruky hore, akože tiež chcela do neho sotiť, tak sa zahnal ľavou rukou a trafil ju do rúk a ona opätovne spadla na zem. Keď ležala na zemi, pomohol jej vstať a ona bez slov odišla do bytovky. Pred sudkyňou pre prípravné konanie vypovedal, že poškodená mu povedala, že mu syna nikdy nedá, potom sa rozprávali a on do nej „štopol“. Neodhadol, aké to bude mať následky a aj on spadol lebo bol opitý. Ospravedlnil sa jej ale poškodená sa nazlostila a išla ho udrieť, na čo on zareagoval zdvihnutím ruky a zahnaním sa, obaja tak spadli na zem. Opýtal sa jej, či je v poriadku lebo poškodená mala bolesti a bola tam aj krv ale presne si nepamätá. Pomohol jej vstať a ona odišla do vchodu. Oba tieto výpovede obžalovaného zo dňa 09.06.2020 ako aj 11.06.2020 sú zhodné a obžalovaný si pamätal detaily pádu a udalostí, ktoré

mu predchádzali a tiež nasledovali po páde. Tieto zásadné rozpory medzi týmito dvoma výpovedami a výpovedami zo dňa 30.09.2020 a na hlavnom pojednávaní, kedy na hlavnom pojednávaní vypovedal, že príčinou ich spoločného pádu bola strata rovnováhy a vo výpovediach zo dňa 09.06.2020 a dňa 11.06.2020 úder do tela poškodenej, obžalovaný na hlavnom pojednávaní vysvetľoval tak, že v ten čas bol opitý a nepamätal si, ako to bolo, čo aj hovoril policajtom ale tí mu neverili. Bol vystresovaný a bol na neho policajtmí vyvíjaný nátlak, aby vypovedal, preto si túto výpoveď vymyslel. Súd však tomuto zdôvodneniu zmeny výpovede obžalovaného neuveril. Po prvé, obžalovaný vôbec neuviedol, aký nátlak na neho policajti vyvíjali a po druhé, rovnako ako dňa 09.06.2020 pre policajtmí o udalostiach vypovedal aj pred sudkyňou pre prípravné konanie, kde sám obžalovaný uviedol, že na neho nebol zo strany sudkyne vyvíjaný žiaden nátlak. Teda mal možnosť povedať sudkyňi jednak o nátlaku policajtov a jednak o tom, že si dej nepamätá a preto tvrdeniu obžalovaného, že ďalej pokračoval v klamstve a pravdu začal hovoriť až neskôr, súd jednoducho neuveril. Opätovne zdôrazňuje, že v týchto dvoch prvotných výpovediach vypovedal podrobne a do detailov, čo nesvedčí tomu, že by si udalosti vymyslel. Túto jeho zmenu výpovede považuje súd za účelovú a ako súčasť obhajobnej taktiky za prostriedok, ako zlepšiť svoje postavenie obžalovaného v súdnom konaní tým, že by došlo k zmene právnej kvalifikácie jeho konania z dôvodu aplikácie nedbanlivostnej formy zavinenia namiesto úmyselného zavinenia, na čo napokon v záverečnej reči poukázal aj obhajca obžalovaného, ktorý túto zmenu právnej kvalifikácie práve z tohto dôvodu žiadal. Súd poukazuje aj na to, že ak by, ako to tvrdí obžalovaný na hlavnom pojednávaní, obaja s poškodenou spadli dole schodmi súčasne, pretože on stratil rovnováhu v dôsledku požitého alkoholu, aj zranenia by museli byť minimálne podobné. Avšak disproporcionalita zranení poškodenej a obžalovaného je úplne zrejma. Ani obhajoba nespochybnila zistenia znalca E.. A. o zraneniach poškodenej, ktoré podrobne opísal v znaleckom posudku a ktoré najzávažnejšie si u poškodenej vyžiadali liečenie a práceneschopnosť 4 až 6 mesiacov. Na strane druhej bolo pri prehliadke tela zistené na tele obžalovaného drobné zranenie píšaly a odreniny na boku. Uvedené zranenia obžalovaného môže potvrdzovať pád obžalovaného ale určite nie rovnako nekoordinovaný ako pád poškodenej, ktorá tento nečakala, pretože obžalovaný do nej sotil ale len pád z dôvodu straty rovnováhy, ktorý však nebol spoločným pádom s poškodenou ale ako sám obžalovaný uviedol, až pád následný z dôvodu straty rovnováhy. V prospech pravdivosti prvotnej výpovede obžalovaného o tom, že poškodenú sotil zo schodov lebo sa pohádali pre starostlivosť o syna a pre žiarlivosť obžalovaného (čo aj sám obžalovaný pripustil), nepriamo svedčí aj záver znaleckého posudku znalkyne E.. S., ktorá síce u obžalovaného nezistila žiadnu duševnú chorobu ale zistila anomálne štrukturovanú osobnosť /Emočne nestabilnú poruchu osobnosti/ so znakmi impulzivity, explozivity a iritability, ktoré sú potencované užitím alkoholu a prejavujú sa nízkou frustračnou toleranciou, tendenciou jednať nepredvídateľne, bez uváženia dôsledkov, tendenciou ku konfliktom, náchylnosťou k výbuchom zlosti, nestálou vrtošivou náladou a neschopnosťou poučiť sa z predchádzajúcej negatívnej skúsenosti. Uvedená charakteristika osobnosti obžalovaného síce priamo nedokazuje príčiny pádu poškodenej ale z odborného hľadiska vysvetľuje správanie a reakcie obžalovaného, ktorý pod vplyvom alkoholu stratil zábrany a bez uváženia dôsledkov konal nepredvídateľne tým, že emočne situáciu nezvládol (odmietnutie dať mu dieťa) a udrhel do poškodenej, ktorá tak v dôsledku tohto úderu spadla zo schodov. Preto súd neuveril verzii obžalovaného o náhodnom spoločnom páde pri objatí poškodenej ale jeho prvotnej výpovedi, ktorá svedčí v prospech úmyselného úderu do tela poškodenej, ktorá tak stratila rovnováhu a spadla zo schodov pred bytovým domom na chodník na chrbát a hlavu, čo bolo bezprostrednou príčinou jej zranení, ktoré v znaleckom posudku podrobne opísal znalec E.. A.. Tým je podľa názoru súdu (na rozdiel od názoru obhajoby) zachovaná aj príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi konaním obžalovaného a následkom, ktorý na zdraví poškodenej týmto konaním spôsobil. Tým je naplnená objektívna stránka trestného činu. V tomto smere súd mierne upravil skutkovú vetu, kedy práve otázku buchnutia do poškodenej do jej znenia doplnil.

Pokiaľ sa jedná obranu obžalovaného, a to množstvo požitého alkoholu, považuje súd za nesporné, že obžalovaný pod vplyvom alkoholu bol. Potvrdila to tak poškodená ako aj sestra obžalovaného E. P. a svedok R. A.. Ani jeden z týchto svedkov však nepotvrdzoval to, že by obžalovaný mal problém s chôdzou a koordináciou. Poškodená na obžalovanom videla, že je opitý a že sa správal agresívne. Vôbec však neuviedla, že by mal problémy s koordináciou pohybov. Svedok A.P., ktorý bezprostredne po skutku viezol obžalovaného v taxíku vypovedal, že triezvy obžalovaný určite nebol ale ani veľmi opitý. Keď obžalovaný z taxíka v Starej Ľubovni vystúpil, išiel viac ako 100 metrov rovno k bytovke bez potáčavej chôdze. Svedkyňa E. P. uviedla, že keď prišiel obžalovaný domov, mal síce vypité, ale bol kľudný, mal normálnu reč a aj chôdzu. Len na lesklých očiach a rozšírených zreničkách bolo vidieť, že je opitý. Napokon aj znalkyňa E.. S. uviedla, že obžalovaný bol v čase spáchania trestného činu v stave

maximálne stredne ťažkej opitosti, ktorá je zjavná vonkajšiemu pozorovateľovi, prejavuje sa poruchou artikulácie, rovnováhy, spomaleným myslením, zhoršeným úsudkom a emočnou labilitou a že pri nej môže dochádzať k agresívnemu správaniu pri odbúravaní zábran. Uvedené teda nesvedčí tomu, že by obžalovaný mal v skutočnosti vážny problém s rovnováhou a tiež s pamäťou, čo len svedčí v prospech záveru súdu, že sa skutok stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a nie tak, ako sa snažil brániť obžalovaný, teda náhodným spoločným pádom zo schodov. Agresívny prejav správania pod vplyvom alkoholu v kombinácii s emočne nestabilnou poruchou osobnosti obžalovaného, ktorá sa prejavuje impulzivitou a výbuchom zlosti, ktoré v minulom správaní obžalovaného opísala aj poškodená a tiež jej sestra - svedkyňa C. J., tento záver súdu len potvrdzujú. Napokon aj jeho predchádzajúce správanie spočívajúce v ťahaní poškodenej von z bytovky len svedčí o dominantne agresívnej forme správania sa obžalovaného v ten večer, o ktorom napokon výslovne vypovedala aj poškodená. Poškodená pri tom ťahaní spadla a poranila si kolená, čo len svedčí o jeho intenzite a násilnej forme, ktorá neskôr nepokračovala objatím ale sotením poškodenej z schodov. O žiarlivosti obžalovaného a o agresívnych prejavoch v jeho správaní vypovedala aj sestra obžalovaného E. P., ktorá sama uviedla, že aj v minulosti ho videla opitého a že je „trošku agresívny“.

Znalec E. S. A. v písomnom znaleckom posudku podrobne a do detailov opísal poranenia poškodenej a ich charakter tak, ako ich súd prevzal zo skutku obžaloby do skutkovej vety výrokovej časti tohto rozsudku. Vo výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdil obžalovaným a poškodenou zhodne verbalizované tvrdenie o predchádzajúcom páde poškodenej na kolená, pretože ako uviedol, museli tam byť viaceré udalosti, hoci v znaleckom posudku ešte nevedel určiť ich poradie. Vo vzťahu k mechanizmu vzniku poranení znalec jednoznačne potvrdil verziu obžalovaného o udalostiach, ktorú uviedol vo svojej výpovedi zo dňa 09.06.2020 a uviedol, že táto zodpovedá vzniku poranení po vzájomnom incidente a následnom páde poškodenej zo schodov, pričom znalec následne ku každému z týchto poranení uviedol, že vzniklo nárazom postihnutých častí tela na pevnú prekážku - schod spolu s rotáciou krku a hlavy, pričom sa jednalo o nekoordinovaný pád zo schodov. Uvedené poranenia poškodenej sú podľa znalca typické pre pád z výšky, v tomto prípade zo schodov, pri ktorom sa uplatňuje kombinácia vysoko energetického poranenia a to nárazu hlavy o pevnú prekážku a rotácia krku a hlavy spojená s poranením ďalších krčných stavcov a pádom na zadok. Podľa charakteru zranení znalec konštatoval, že ťažšie a závažnejšie zranenia vznikli primárne pri páde zo schodov. Pri údere obžalovaného ľavou rukou podľa neho poškodená spadla ale uvedené zranenia už utrpela po páde zo schodov. Poranenie krčnej chrbtice určite nevzniklo úderom a ani objatím. Samozrejme, je treba uviesť, že znalec vo výpovedi na hlavnom pojednávaní nevyhlásil, že tak obžalovaný ako aj poškodená mohli padať obaja a tak mohli spadnúť na inú časť tela a nevedel uviesť, či k pádu došlo sotením alebo náhodným pádom, pretože mechanizmus vzniku poranení by bol v tomto prípade rovnaký. Znalec však jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností definoval rozsah a charakter zranení poškodenej, ktoré opísal ako ťažké zranenia s dobou liečenia a práceneschopnosti pri najzávažnejších z nich v rozsahu 4 až 6 mesiacov a jednoznačne uviedol, že ich príčinou bol pád poškodenej zo schodov. Znalec tiež vysvetlil, že práve a vek a elasticita tela poškodenej umožnili, že poškodená po tomto páde vstala a sama vyšla na druhé poschodie do bytu svojej babky. Z ohliadky miesta činu vyplynulo, že poškodená mala krvácajúce zranenia, pričom krvácala už na chodníku na mieste pádu a hoci obžalovaný si presne na krv nepamätal, podľa neho tam krv bola. Konanie obžalovaného, ktorý do poškodenej buchol a v dôsledku tohto jeho konania poškodená spadla zo schodov na priestranstve pred bytovým domom bolo bezprostrednou príčinou jej ujmy na zdraví, ktoré jednoznačne spĺňa charakter ťažkej ujmy na zdraví podľa § 123 ods. 4 Trestného zákona.

Svedkyňa E. P. v prípravnom konaní vypovedala, že z otvorených dverí bytu po chvíli počula výkriky bolesti, ale nevedela, či ten krik ide z ulice alebo z vchodu bytového domu. Preto prišla k oknu a zakričala, že už volala políciu. Potom prišla poškodená do bytu, bola od krvi, ktorá jej tiekla z rany na hlave a na ktorú jej priložila uterák. Potom volal dcéru, čo sa stalo a tak prišla sestra poškodenej C., ktorá v tom čase spala u svojej mamy a ktorá po príchode volala políciu a záchranku. Poškodená ani vtedy nevedela povedať, čo sa jej stalo z dôvodu straty pamäti. Svedkyňa P. teda nebola priamym svedkom udalostí, ktoré sú opísané v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku ale jej výpoveď dopĺňa skutkové udalosti po útoku obžalovaného. Žiaden z dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní neodporuje obsahu výpovede svedkyne P., ktorá sama nebola pri skutku prítomná a teda jej výpoveď nie je priamym usvedčujúcim dôkazom toho, čo sa na schodoch pred bytovým domom stalo. Preto súd považuje za dôvodné a postačujúce jej výpoveď z prípravného konania prečítať aj bez súhlasu obžalovaného a to z dôvodov, ktoré už súd vyššie v odôvodnení uviedol. Svedkyňa C. J. podrobne tak vo svojej výpovedi

na hlavnom pojednávaní ako aj v podanom trestnom oznámení z uvedeného večera vypovedala o udalostiach po páde poškodenej, ktoré korešpondujú s výpoveďou E. P..

Predmetom dokazovania a následného hodnotia dôkazov bola aj otázka, či je postavenie svedkyne - poškodenej I. J. k obžalovanému (a naopak) takého charakteru, že sa jedná o blízke osoby, čo má vplyv na právnu kvalifikáciu skutku uvedenú prokurátorkou v podanej obžalobe, kde skutok okrem iného právne kvalifikovala aj ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, kedy mal obžalovaný taký skutok spáchať na chránenej osobe, pod ktorú § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona zaraďuje blízku osobu. Prokurátorka túto právnu kvalifikáciu vyjadrila aj v opise skutku obžaloby, kde uviedla, že: „fyzicky napadol bývalú družku I. J., s ktorou predtým žili v spoločnej domácnosti a vychovávali spoločné dieťa obdobne ako manželia“. Pojem blízka osoba je v Trestnom zákone vymedzený v ustanovení § 127 ods. 4 Trestného zákona a to tak, že blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú. Uvedená právna definícia vôbec nespomína pojem druh/družka, ako je tomu v ustanovení § 127 ods. 5 Trestného zákona, avšak uvedený odsek sa vzťahuje na taxatívne vymedzené trestné činy, medzi ktoré však žalovaný trestný čin nepatrí. Hoci Trestný zákon vo svojich ustanoveniach pojem druh/družka presne obsahovo nedefinuje, právna teória považuje za druhu a družku muža a ženu, ktorí nie sú zosobášení, avšak vytvárajú životné spoločenstvo, t.j. žijú spolu, spoločne sa starajú o uspokojenie potrieb rodiny, prípadne sa spolu starajú o deti. Obžalovaný aj poškodená zhodne vypovedali, že sa zoznámili počas štúdia na konzervatóriu, kedy poškodená bola v prvom a obžalovaný v treťom ročníku. Celkovo sa tak poznali päť rokov a posledné tri roky spolu chodili. Hoci počas štúdia v Košiciach bývali na rôznych internátoch, poškodená niekedy cez víkendy u obžalovaného prespávala na internáte a niekedy v byte jeho rodičov v Starej Ľubovni. Potom poškodená otehotnela ale dieťa potratila. Dňa 16.04.2019 sa im narodil syn C., pričom prvý mesiac alebo dva bol po narodení syna obžalovaný v Holandsku a ona bola so synom doma u svojej mamy, a keď obžalovaný prišiel domov, tak od júla 2019 do mája 2020 bývali spolu v byte rodičov obžalovaného, ktorí neboli doma, pretože pracovali v zahraničí. Ako uviedol obžalovaný, on si privyrábal hraním na klavíri a v zahraničí a náklady spojené s ich bývaním zabezpečovali jeho rodičia. Obžalovaný tvrdil, že poškodená na chod domácnosti neprispievala a poškodená tvrdila, že áno. Počas toto sa iba raz stalo, že poškodená išla spolu so synom bývať k svojim rodičom ale potom sa vrátila. O dieťa sa obžalovaný riadne staral a súd zdôrazňuje, že aj jeho pobyt v Kežmarku v inkriminovaný deň a jeho návšteva poškodenej v nočných hodinách bol práve z dôvodu dohody o starostlivosti o ich syna. Obžalovaný tvrdí, že poškodená odišla z ich spoločnej domácnosti v apríli 2020, poškodená, že tomu bolo v máji 2020, faktom však je, že odvtedy až do spáchania skutku obžalovaným spolu v jednej domácnosti nežili. Dovtedy však spoločnú domácnosť zdieľali, obaja zabezpečovali starostlivosť o ich syna, uspokojovali spoločné potreby tak po materiálnej a citovej stránke a spoločne tak vytvárali rodinné spoločenstvo muža a ženy naplnené výchovou ich dieťaťa, pričom nerozhoduje, že obžalovaný nebol ako otec dieťaťa formálne zapísaný v rodnom liste, pretože v tomto prípade rozhoduje faktický stav. Ich vzťahy, hoci v čase spáchania žalovaných trestných činov narušené, mali jednoznačne po obsahovej stránke podobu vzťahu manželského, hoci formálne k uzavretiu ich manželstva nedošlo. Napokon sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyjadril svoj vzťah k poškodenej tak, že kým spolu žili, považoval ju za družku, teda za blízku osobu. Keď sa rozišli, už ju subjektívne vnímal ako kamarátku a nie ako družku, avšak blízka osoba je podľa názoru súdu širším pojmom ako družský pomer a aj napriek ich naštrbeným vzťahom zabezpečovali spoločne starostlivosť o ich spoločné dieťa. Napokon sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní nielen že označil poškodenú za svoju družku ale dňa 09.06.2020 vypovedal, že účelom jeho návštevy v tú noc u poškodenej bolo, aby sa k nemu vrátila a označil ju za družku. Zároveň uviedol, že sa rozčúlil, keď to odmietla a jeho zlosť pramenila aj zo žiarlivosti, ktorá je prejavom citov typických pre blízku osobu (nie pre kamarátku, ako sa to snažil súdu na hlavnom pojednávaní prezentovať).

Z týchto uvedených dôvodov má súd za to, že časť skutkovej vety z obžaloby dostatočne charakterizuje vzťah obžalovaného a poškodenej, ktorá bola voči nemu blízkou osobou, a preto súd túto časť skutku bez zmeny pojal do skutkovej vety výrokovej časti tohto rozsudku a stotožnil sa aj s právnu kvalifikáciu skutku uvedenou v obžalobe prokurátorky, ktorú považuje za správnu a zákonnú. Obžalovaný konaním opísaným v skutkovej vete úmyselne spôsobil poškodenej I. J. ťažkú ujmu na zdraví a spáchal taký čin na chránenej osobe, pretože I. J. bola v čase spáchania trestného činu voči nemu blízkou osobou. Zároveň sa dopustil na mieste verejnosti prístupnom, ktorým bol priestor pred bytovým domom, výtržnosti tým,

že napadol poškodenú I. J. a taký čin spáchal, hoci bol za odborný čin majúci charakter priestupku uvedeného v skutkovej vete v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý. Obžalovaný tak svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorý spáchal v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona. Súd nevyhovel návrhu prokurátorky prednesenom v záverečnej reči, aby do skutkovej vety skutku obžaloby bola doplnená skutočnosť týkajúca sa odsúdenia obžalovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1T 27/2019, pretože uvedená skutočnosť nemá vplyv na právnu kvalifikáciu skutku ale iba na ukládanie trestu. Podľa § 163 ods. 3 Trestného poriadku výrok, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného musí presne označovať trestný čin, ktoré sa výrok týka a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu. V skutku je teda potrebné uviesť znaky majúce vplyv na určenie privilegovanej alebo kvalifikovanej skutkovej podstaty ale nie je potrebné v ňom podľa názoru súdu uvádzať skutočnosti odôvodňujúce zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby v zmysle § 38 Trestného zákona s poukazom na poľahčujúce ako aj priťažujúce okolnosti podľa §§ 36 a 37 Trestného zákona. Z hľadiska subjektívnej stránky súd na rozdiel od obžaloby konanie obžalovaného posúdil ako konanie v nepriamom úmysle, pretože obžalovaný vedel, že svojím konaním (úderom do poškodenej, ktorá stála na schodoch, resp. v ich blízkosti) môže spôsobiť porušenie záujmu chráneného Trestným zákonom, ktorým je záujem štátu na ochrane zdravia, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený /§ 15 písm. b) Trestného zákona/.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zväžil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V prospech obžalovaného L. P. súd nezistil prítomnosť ani jednej z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona. Naopak, v neprospech obžalovaného súd zistil dve priťažujúce okolnosti, a to jednu podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona, pretože obžalovaný spáchal viac trestných činov, hoci v jednočinnom súbehu /zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona/. Druhou priťažujúcou okolnosťou podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, ktorú súd zistil je, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Súd v prípade tejto druhej priťažujúcej okolnosti musel nutne zohľadniť odsúdenie v konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1T 27/2019, pričom skutku v prejednávanej trestnej veci sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody uloženého za spáchanie zločinu. Súd teda zistil prevahu priťažujúcich okolností nad okolnosťami poľahčujúcimi v pomere 2 : 0. Pretože s prihliadnutím na predchádzajúce už spomenuté odsúdenie Okresným súdom Stará Ľubovňa ide v prípade obžalovaného o opätovné spáchanie zločinu, podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona súd zvýšil zákonom stanovenú trestnú sadzbu o jednu polovicu a ustanovenie odseku 4 tohto § Trestného zákona neaplikoval. Pretože súd odsudzuje obžalovaného za dva trestné činy, súd mu v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Tým je zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 2 Trestného zákona, pri ktorom Trestný zákon stanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody od 5 rokov až do 12 rokov. Súd dolnú hranicu takto zákonom určenej trestnej sadzby zvýšil v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona o jednu polovicu a to spôsobom uvedeným § 38 ods. 8 Trestného zákona a pri ukladaní trestu odňatia slobody, ktorý musel obžalovanému v zmysle § 34 ods. 6 Trestného zákona uložiť, vychádzal z trestnej sadzby od 8 rokov a 6 mesiacov až do 12 rokov.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil osobu obžalovaného, ktorého ani predchádzajúce odsúdenie za zločin nevedlo k uvedomeniu si zodpovednosti za vlastné konanie a k tomu, aby ďalej nepáchal trestnú činnosť. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil aj odsúdenie obžalovaného v konaní vedenom na Okresnom

súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. OT 23/2015, ktorého odsúdenie, hoci je zahladené, vedie súd k presvedčeniu o nutnosti uloženia prísnejšieho trestu než je na úplne dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby. U obžalovaného sa jedná o recidivistu, u ktorého absentuje existencia akejkoľvek poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona. U obžalovaného tiež absentuje úprimná ľútosť ku skutku, ktorý sa stal a ľútosť vyjadril iba nad zraneniami poškodenej, ktoré jej mal spôsobiť neúmyselne, čím popiera svoj podiel zodpovednosti na spáchanom zločine. Už z výkonu väzby existuje poznatok o porušení ústavného poriadku. Napokon súd musí nutne zohľadniť závažný následok na zdraví poškodenej, ktorý jej spôsobil a ktorého liečeniu sa poškodená dlhodobo podrobila a ktorého trvalé následky ešte nie sú zrejmé a budú ustálené až neskôr. Tieto zranenia boli sprevádzané veľkou bolestivosťou, nutnosťou operačného zákroku a dlhodobou hospitalizáciou (do 30.06.2020) a následnou rehabilitáciou. To všetko bolo sprevádzané výrazným obmedzením riadneho života poškodenej. Nemožno opomenúť, že poškodená sa stará o veľmi malé dieťa v dojčenskom veku, ktoré je na jej každodennú starostlivosť odkázané tak po stránke výživy ako aj po citovej stránke. To sú mimoriadne závažné následky, ktoré obžalovaný svojim konaním spôsobil.

Preto súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 10 mesiacov, ktorý považuje za primeranú a spravodlivú odpoveď štátu zastúpeného súdom na jeho konanie, pričom tento trest zohľadňuje tak aspekt individuálnej prevencie ako aj generálnej prevencie.

Nakoľko obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho za splnenia podmienok uvedených v § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Nakoľko poškodená I. J.Á. si náhradu škody v trestnom konaní neuplatnila, súd o škode vo vzťahu k tejto poškodenej týmto rozsudkom nerozhodoval. Poškodená K., zdravotná poisťovňa, a.s. si nárok na náhradu škody do skončenia vyšetrovania uplatnila a tento písomným podaním počas prípravného konania aj riadne vyčíslila a zdôvodnila jeho výšku. Preto súd aj bez potreby ďalšieho dokazovania presahujúceho potreby trestného stíhania v prejednávanej trestnej veci, priznal poškodenej zdravotnej poisťovni nárok na náhradu škody vo výške 8.719,49 Eur, ktorú vyčíslila a ktorá vznikla z dôvodu vynaložených liečebných nákladov na liečenie ich poistenkyne - poškodenej I. J., ktoré zdravotníckym zariadeniam uhradila. Na ich náhradu súd zaviazal obžalovaného, ako pôvodcu uvedenej škody.

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a spáchal taký čin hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

- inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a spáchal taký čin na chránenej osobe - blízkej osobe,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.